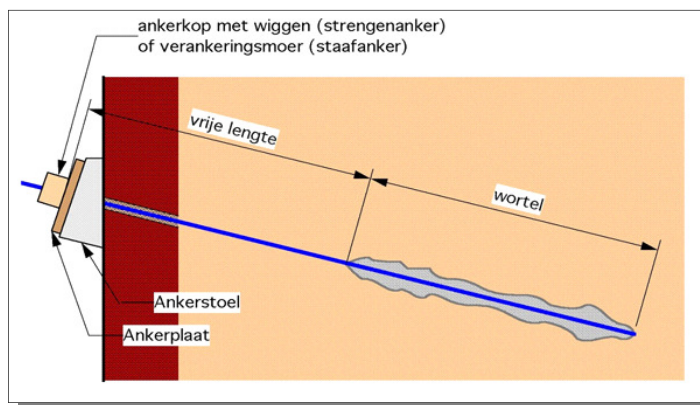
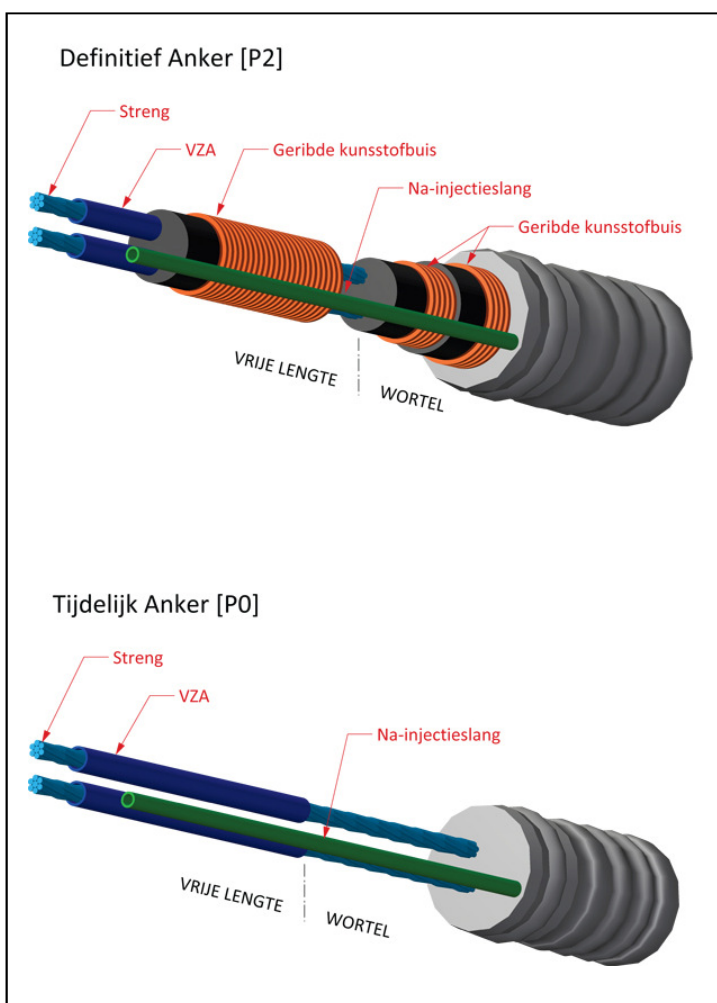

Trekankers zijn in de grond gevormde verankerings-elementen bestaande uit een met cementgrout omgeven stalen staaf of strengenbundel. Zij dienen voor het opnemen van trekkrachten volgens de lengte-as. De benodigde ankerkracht wordt geleverd door schuifweerstand tussen de grond enerzijds en een ankerlichaam (wortel) anderzijds. Ankers worden meestal voorgespannen teneinde de vervorming te beperken van de constructie waarvan ze de stabiliteit verzekeren.

Uitvoeringswijze

Voor fijnkorrelige, alluviale grond wordt gebruik gemaakt van de spoelboormethode. Voor grove alluvia of rots wordt de rotopercussiemethode met water- of luchtinjectie toegepast. Na het creëren van de booropening tot op de gewenste diepte en met de gewenste diameter, wordt het staaf- of strengenanker ingebouwd in deze met cementgrout gevulde opening. Na het uitharden van de cementgrout en het bereiken van de gewenste sterkte wordt het trekanker aan de constructie verankerd en indien gewenst voorgespannen. Om de opneembare trekkracht te verhogen, kan geopteerd worden voor een ankertype waarbij na-injectie mogelijk is. In sommige toepassingen wordt gekozen voor *verloren* boorstangen welke later worden aangewend als trekelement in het anker.

Toepassingen

- De verankering van grond- en/of waterkerende constructies.
- De verankering van vloeren die onder de grondwaterstand zijn gelegen en waarop een resulterende oprijvende kracht werkt.
- De verankering van masten.

Voordelen

- Beperking van vervormingen van de te verankeren constructie.
- De uitvoeringsmethode is volledig trillingsvrij.
- Minimale hinder voor de omwonenden.
- In het geval van kaaimuren of taluds kunnen de trekankers vanaf het land, respectievelijk de kruin van het talud, uitgevoerd en aangespannen worden met geen of nauwelijks hinder voor bijvoorbeeld de scheepvaart.